

Voorlopig is dit de laatste collegecolumn. Nadat het nieuwe college is geïnstalleerd, wordt besloten of de burgemeester en de nieuwe wethouders de column voortzetten.

Nieuwe arena's

Lisse krijgt drie nieuwe wethouders. Er komt een heel nieuwe ploeg na de verkiezingen van afgelopen 21 maart.

Nieuwe mensen, een frisse wind en ongetwijfeld ook een wat andere wind. Altijd weer spannend, maar ook heel leuk! Ik moet regelmatig terugdenken aan mijn aantreden als wethouder in Almere. Na een grote bestuurscrisis in 1994 was het hele college afgetreden. We waren met zes nieuwe wethouders. Ik moest erg wennen.

Gemeenteraad

Het moeilijkst vond ik de raadzaal in Almere. Daar zaten 39 raadsleden tegenover me. Het voelde als een echte arena. Ik kende de meesten niet, had nog niet door wat hun speciale interesses waren en wist ook niet uit welke hoek de onverwachte vragen zouden komen. Het was dus zoeken, aftasten en accepteren dat sommige zaken nog onduidelijk waren. Het duurde wel een jaar voordat ik mijn eigen

kennis zo vertrouwde dat ik ze onbevreesd tegemoet kon treden.

Pers

Wat ik lastig vond, waren al die microfoons voor mijn neus bij het persuurtje. Ze hadden me geleerd dat je je punt in de eerste zin al moest maken. Dus oefende ik veel voordat het zover was. Het ging heel vaak verkeerd. Maar na een tijdje lukte het me toch om met mijn eigen boodschap en zelfvertrouwen voor de microfoon te staan en naar mezelf te kunnen kijken op de regionale televisie. Zo zie je maar, veel is gewoon te leren en alles went.

Inwoners

Wat heel goed ging, waren alle werkbezoeken bij bedrijven en organisaties in Almere. Ik vond het fantastisch om overal uitgenodigd te worden en te kunnen praten over alle dingen die ik graag wilde realiseren. Niet iedereen was het met me eens, maar ik leerde heel snel dat het soms moeilijk is om alle betrokkenen een plezier

te doen. Goed luisteren bleek wel heel belangrijk! Daar kon ik mijn voordeel mee doen. Sommige heftige ontmoetingen van toen herinner ik me nog heel goed.

Regio

In mijn agenda was de nodige tijd gereserveerd voor overleg met collega-wethouders uit de omliggende gemeenten. Ook in die jaren waren er al heel veel dingen die je als gemeenten samen moest doen. Ik kreeg niet altijd mijn zin en moest soms besluiten nemen waar ik niet heel enthousiast over was. Toch bleek dat achteraf goed voor het collectief van alle gemeenten.

Arena's wennen

Wethouder van een gemeente kunnen worden, is een fantastische uitdaging. Je kunt belangrijke dingen bereiken voor je eigen dorp. En al die arena's wennen snel. Ik kijk met vertrouwen uit naar een nieuw college!

Lies Spruit, lspruit@lisse.nl